

disse ganske blev afhjulpet og ligeledes ved de øvrige, hvor det blev forsøgt, vilde det dog være urigtigt af den Grund at nære nogen Betænkelighed med Hensyn til Geværets Brugbarhed som Feltgevær. Det er Kompagniets Overbevisning, at Feilen altid vil kunne lade sig afhjælpe, i de allerfleste Tilfælde ved et ganske ubetydeligt Arbejde, en ringe Uffiling, og først naar dette viser sig utilstrækkeligt, ved at indsætte en ny Udrækker.

En anden Sag er det, at der maatte i selve Geværets Konstruktion kan søges en Grund til, at Udkastet undertiden svigter. Udkastet fremtaldes nemlig derved, at Patronhylstrets Krave, naar Hylstret føres tilbage med Bundstykket, støder haardt imod Bagkanten af en Udsjæring i Bundstykkeleiet, den saakaldte Udkasterrille. Det Arbejde, der herved udføres af Udrækkeren til at trykke Patronens Krave ned i Udsjæringen, forekommer det Kompagniet maatte kunne undgaaes ved i Stedet for Killen at anbringe en fremstaaende Knast. Den skarpe Kant paa Killen skærer desuden Spaaner af Patronkraven, der ved at blive liggende i Killen bidrage deres til efter et vist Antal Skud at gjøre Udkastet usikkert, ligesom det er en Ulempe, at Kraven paa de blinde Patroner hurtigt bliver afrundet.

Naar Udkastet efter længere Tids Brug af et Gevær begynder at svigte, mener Kompagniet, at dette maa tilskrives ikke saa meget en Svækkelse af Udrækkerens Arm som den Omstændighed, at Udrækkerens Hage kan være bleven lidt afflidd; herved forklæres det ogsaa, at den omtalte Uffiling paa Udrækkeren har kunnet rette Feilen; idet Hagen herved atter er bragt til at gribe fuldt ned over Patronens Krave.

Under Henviisning til, hvad der ovenfor er anført, kan Kompagniet erklære det for sin Overbevisning, at de Mangler, der have viist sig ved Geværerne, maa kunne afhjælpes enten ved Fabrikationen eller senere ved Ufdelingerne, i hvert Fald forsaavidt, at der kun ganske sporadisk vil indtræffe Ulemper. Da Betjeningen af Geværer derhos er overmaade simpel og kan læres af enhver Mand, der forøvrigt forstaar at bruge et Gevær, i Løbet af ganske saa Dage, da Konstruktionen synes solid og med Lethed tillader den fornødne Adskillelse af de forskjellige Aarsedele, og da Rengjøringen af Geværer er let at udføre og ikke udræbes, saa længe Skydningen staar paa, om man end skyder nok saa mange Skud, tager Kompagniet ikke i Betænkning at udtale, at det anser Geværer for at være vel egnede til Feltbrug, og, paa Grund af den store Skudhastighed, det tillader, og dets overlegne ballistiske Egenskaber, som et betydeligt Fremskridt i Sammenligning med Bagladegeværer af Model 1867.

C. Ammunitionen.

Det samlede Ammunicionsforbrug har udgjort 8,435 skarpe Patroner og 4,000 løse Patroner, eller gennemsnitlig 422 skarpe Skud pr. Gevær. Desuden har der været anvendt 600 blinde Patroner som Exerцерpatroner.

Ammunitionen har været særdeles god og giver kun ringe Anledning til Bemærkninger. Der er forekommet nogle saa Klukkere, ialt 8, men det er høist sandsynligt, at de fleste af disse ikke ere virkelige Klukkere, men hidrøre fra, at Haandtaget ikke har været ført helt ned.

Blandt de skarpe Patroner fandtes der 1 og blandt de løse Patroner 2, hvor Fængghættten havde en Flig, der forhindrede Lufningen af Bundstykket. Ved en skarp Patron faldt Fængghættten af og ned i Bundstykkeleiet, da Patronen under en Magasinfyldning førtes frem fra Magasinet, og forhindrede herved Funktioneringen af Mechanismen.

Der var først udleveret 600 blinde Patroner med Blyprojektil; da de imidlertid viste sig for tunge for Udkastet, ombyttedes de med et lignende Antal med Træprojektil; disse Patroner vare allerede ved Modtagelsen stærkt slidte, men forøvrigt gode. Mange af dem bleve dog efterhaanden utjenstdygtige, navnlig derved, at Træprojektillet stødtes ned i Hylstret.